

549. Csak halandó

Michael Franck (1609–1667)

J. S. Bach (1685–1750)



Csak ha- lan- dó, el- mu- lan- dó Az em- be- ri é - let.



Mint a fel - hó he - gyek vál - lán, El - tű - nik gyors



sze - lek szár-nyán, Si - et él - tünk, to - va száll - ván.

2. Csak halandó, elmulandó Az ember vígsága,
Mint változnak napok, órák. Sötétség és világosság,
Ilyen az öröm s vidámság.

3. Csak halandó, elmulandó Az ember szépsége.
Mint szél letör kis virágot, Így jár ékes ifjúságod,
Hervadását korán látod.

4. Csak halandó, elmulandó Földi kincs, gazdagság.
Könnyen támad tűz és árvíz, S mit ember magáénak hisz,
Mindent megront, mindent elvisz.

5. Ó, Megváltóm, Szabadítóm, Én édes Jézusom!
Erősítsed én hitemet, Hogy semmi mulandó tőled
El ne szakassza szívemet!

Michael Franck (1609–1667)

5. vsz.: Petrőczy Kata Szidónia (1662–1708)